

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Quænam Intentio ex parte Ministri, ac Recipientis, requiratur ad
valorem Sacramentorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Eadem se-
multas o-
stenditur in
Sacramento
Eucharistiae,

29. Cæterum in alijs tribus Sacramentis multò maior, vel minor, inter materiam & formam requiritur si multas, prout natura cujusque, juxta Christi institutionem, ac prudens judicium exigit. Et quidem loquendo de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, ad ejus consecrationem omninò requiritur, ut toto eo tempore, quo verba Consecrationis proferuntur, materia sit præsens: hanc enim ut præsentem significant pronomina demonstrativa *Hoc, & Hic.* Econtrà in Sacramento Pœnitentiæ multò major distantia admitti potest inter accusationem Pœnitentis, & absolutionem Sacerdotis: Siquidem hoc Sacramentum peragitur per modum Judicij; in Judicio autem accusatio præsupponitur absolutioni, nec requiritur, ut sententia Judicis cum accusatione ipsius Rei sit tempore conjuncta.

Pœnitentiæ,
&

Matrimonij,

30. Tandem in Sacramento Matrimonij potest consensus unius conjugis post consensum alterius tamdiu sequi, quamdiu hic moraliter permanere censetur; sicut accidere solet in alijs contractibus. Imò potest hoc Sacramentum, cum perficiatur per modum contractûs, etiam inter absentes, ac per Procuratorem ad hoc specialiter deputatum ritè celebrari, ut habetur *e. Accedens, de Procuratorib. juncto cap. ult. eod. in 6.*

Q U Æ S T I O III.

Quænam Intentio ex parte Ministri, ac Recipientis, requiratur ad valorem Sacramentorum.

Ratio ordi-
nis. 31.

Cum ex Concilio Florentino *num. 15.* relato constet, quòd *Sacramenta tribus perficiantur, rebus tanquam materiâ, verbis tanquam formâ, & personâ Ministri conferentis Sacramentum cum intentione faciendi, quod facit Ecclesia.* Explicatâ materiâ, & formâ Sacramentorum, in præcedenti Quæstione, restat, ut de Ministro atque intentione ex parte ipsius, simul ac ex parte recipientis Sacramentum requisitâ, nunc agatur.

Solus homo
viator est
Minister
Sacramen-
torum.

32. CONCL. I. Defactò, ac de lege Dei ordinaria, solus homo viator est legitimus Sacramentorum Minister. Ita communis; & desumitur ex illo *1. Corinth. 4. Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores Mysteriorum Dei.* Item ex illo *Matth. ult. ubi Christus solis hominibus viatoribus loquens, dixit: Docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, &c. & alibi.* Quòd si quandoque in Sacris Historijs legatur, Sacramentum a-

Quid de
nonnullis
Historijs?

liquod

liquod ab Angelis fuisse ministratum, id factum est ex speciali ordinatione Divina, ac privilegio extraordinario.

33. CONCL. II. Ex Sacramentis aliqua requirunt Ministerium consecratum, alia etiam possunt à Ministro non consecrato perfici. Ita communis, & patet inductione. Siquidem Ministerium consecratum requirunt omnia, præter Sacramentum Baptismi, & Matrimonij. Baptismus enim in casu necessitatis à quocunque homine, sive masculino, sive fœmina, conferri potest: Matrimonium verò non nisi à personis solutis, inter se contrahentibus, perficitur. Porrò Eucharistia, Pœnitentia, & Extrema Unctio, requirunt Ministerium initiatum Sacro Ordine Presbyteratus. Tandem ordinarius Minister Sacramenti Confirmationis, sicut & Ordinis, est solus Episcopus, non autem simplex Sacerdos: quidquid sit, an ex speciali concessione SS. Pontificis secùs fieri possit, de quo suo loco. (a)

Aliqua Sacramenta requirunt Ministerium consecratum, alia non; & quæ?
(a) Tract. 14. Dist. 3. n. 46. & Dist. 12. n. 55.

34. CONCL. III. Intentio, quantum ad propositum, rectè dividitur in actualem, virtuales, & habituales. Ita communis. Et quidem Intentio actualis tunc habetur in administratione Sacramentorum, quando quis actu cogitat, & vult, seu intendit conficere Sacramentum, dum illud conficit. Intentio virtualis ea dicitur, quæ licet actu jam præterierit, adhuc tamen manet in virtute sua: & talis tunc censetur haberi, quando operans virtute actualis intentionis priùs habitæ facit omnia, quæ facit, tanquam ex radice; ita, quòd intentio illa actualis præhabita, fuerit principium ordinatum ad omnes actus subsequentes. Declaratur exemplo: Habuit quis v.g. intentionem actualem celebrandi Missam, atque ex hac voluntate induit se sacris Vestibus, & vadit ad Altare; dum celebrat autem, fit distractus, & ex distractione non considerat actualiter actum, quem exequitur: iste celebrans sic distractus dicitur celebrare cum intentione virtuali, quia virtute intentionis priùs actualiter habitæ celebrandi Missam, facit omnes illos actus concernentes Missæ celebrationem.

Intentio triplex, Actualis, Virtualis, & Habitualis, quæ?

35. Tandem Intentio habitualis aliud non est; quàm intentio merò præterita, & non retractata per actum contrarium, quæ tamen non amplius influit in effectum: ut, si quis semel intendat suscipere Sacramentum Baptismi, vel Confirmationis, & hanc intentionem suam non amplius retractet; is dicitur habere intentionem habituales suscipiendi tale Sacramentum, etiam

Habitualis, quæ?

tiam dum dormit, imò & post integrum annum, ac ultra, dummodò hanc intentionem interim non revocaverit.

Qualis requiratur ex parte Ministri? 36. CONCL. IV. Intentio, quæ ex parte Ministri conficiendis Sacramentum requiritur, debet esse vel actualis, vel saltem virtualis; sola autem habitualis non sufficit. Ita Doctor noster in 4. dist. 6. q. 6. estque communis Theologorum. Ratio est: quia intentio ad Sacramentum conficiendum requisita, debet esse causa Sacramenti: talis autem non est sola intentio habitualis, bene tamen actualis, vel virtualis, in sensu superius explicato; quia hæc utraque influit in actum, estque causa ipsius, non verò sola intentio habitualis.

Quid observandum pro peccati? 37. Cæterùm, licet intentio virtualis ex parte Ministri ad confectionem Sacramentorum sufficiat, ut tenent Theologi communiter, (nam intentionem actualem semper habere, & nunquam sub administratione Sacramentorum, & præsertim Sacramenti Pœnitentiæ in concursu Confitentium, mente distrahi, moraliter foret impossibile; cum & ipse Regius Psaltes conqueratur Psal. 39. *Cor meum dereliquit me*) adhuc tamen Minister Sacramentorum studiosè debet curare, ut quantum patitur humana fragilitas, ipse etiam intentionem actualem adhibeat: hæc enim actualis intentio est longè perfectior virtuali, & consequenter magis meritoria.

Intentio actualis in actu exercito, & in actu signato, ut declaratur. 38. Notandum tamen cum Cajetano *part. 3. q. 64. art. 8.* quamvis studiosè debeat Minister operam dare, ut etiam actualiter intendat conficere Sacramentum (ut proximè dictum) hoc non esse intelligendum in actu signato, sed in actu exercito. Non enim studendum est, ut habeamus hoc in mente actualiter, *Ego intendo conficere Sacramentum*; sed studendum, ut actualiter mens nostra ad ea, quæ sunt v. g. Consecrationis, attendat, utputà ad prolationem distinctam formæ, ad reverentem conrectationem materiæ, ad futuram tunc ineffabilem præsentiam Divinæ gratiæ in Sacramento, vel etiam ipsius Christi quoad Eucharistiam: hoc enim est celebrare cum actuali intentione in actu exercito. Ita Cajetanus. Et istam distinctionem actualis intentionis in actu exercito, & in actu (ut vocant) signato, etiam Arretinus in 4. dist. 6. q. 6. & Suarez, cum alijs agnoscunt, potèstque deservire pro remedio vanè nonnunquam scrupulosorum.

Intentio ex parte recipientis, an requiratur? 39. CONCL. V. Loquendo de intentione ex parte ipsius suscipientis Sacramentum, in infantibus, & perpetuis amentibus, nulla requiritur intentio propria recipiendi Sacramentum. v. g. Baptis-

Baptismum : in alijs tamen, nempe in adultis usum rationis habentibus, omnino requiritur aliqua intentio, ita ut ipsis invitis ac repugnantibus non possit valide conferri Sacramentum. Ita decimum habetur *c. Majores. de Baptismo*; ubi in primis, quantum ad parvulos dicitur: *Originale peccatum, quod sine consensu contrahitur, sine consensu per vim remittitur Sacramenti.* Deinde ibidem §. *Sed adhuc, & seq.* altera pars Conclusionis expressè deciditur: quæ proin est certa, & communis Theologorum. Et hinc in Rituali Romano Pauli V. prohibetur, baptizare amentem, qui cum aliquando habuerit usum rationis, priusquam incidit in amentiam, nunquam ostendit voluntatem recipiendi Baptismum.

40. CONCL. VI. Nihilominus in adultis ad validè recipiendum Sacramentum sufficit quælibet intentio ex tribus supra enumeratis, scilicet tam actualis, & virtualis, quam etiam sola intentio habitualis: unde ad susceptionem Sacramenti non requiritur, ut quis, dum suscipit Sacramentum, actu intendat, vel paulò antè intenderit illud suscipere; sed sufficit, ut aliquando intenderit, & hanc suam intentionem per actum contrarium necdum revocaverit. Ita rursus communis; & habetur *cit. c. Majores. §. fin. de Baptismo.* Ratio est: quia intentio ex parte suscipientis, solum requiritur ut dispositio, seu conditio, per quam suscipiens intelligitur non repugnare Sacramento; non autem requiritur ut principium actionis Sacramentalis, sicut requiritur ex parte Ministri conficientis Sacramentum. Hinc si

Et quæ sufficit in adultis?

41. Objicias. Ex parte Ministri, seu conficientis Sacramentum, non sufficit sola intentio habitualis ad valorem Sacramenti; ergo hæc neque sufficit in suscipiente. Resp. negando consequentiam, & paritatem. Disparitas desumitur in primis ex ipsa Christi institutione, quæ nobis innotescit ex perpetua traditione Ecclesiæ, atque unanimi Doctorum consensu. Deinde ex eo: quia utique plus requiritur ad agendum, quam ad patiendum, seu recipiendum: atqui in proposito Minister est agens, & habet se activè in administratione Sacramentorum, quoniam ipse v. g. baptizat; recipiens verò habet se passivè, ipse enim est, qui baptizatur, confirmatur, &c.

Disparitas quoad hoc inter Ministrum, & recipientem.

Tttt

QUÆ.